

วันที่ 12- 26 มีนาคม 2559

แนวหน้าย้อนหลัง

กฟผ.องค์กรที่มีธรรมาภิบาลเป็นเลิศและเป็นหลักของประเทศ

สัปดาห์นี้ผมเริ่มงาน โครงการพัฒนาผู้บริหารระดับผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายและเทียบเท่า (รุ่นที่ 12) ที่ กฟผ.(EGAT Assistant Director Development Program) EADP12 (2016) หลักสูตร 3 เดือน

ผมรู้สึกภูมิใจมากที่ได้ทำงานที่นี้อย่างต่อเนื่องมาถึง 12 ปี กฟผ.เป็นองค์กรที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อประเทศ จะต้องช่วยกันจรรโลงให้อยู่คู่ไปกับสังคมไทยตราบนานเท่านาน

สิ่งแรกที่เน้นคือวัฒนธรรม องค์กรแห่งนี้ต่อเนื่องยืนนานมากกว่า 40 ปี คือความโปร่งใส สะอาด ทำงานเพื่อส่วนรวมคือ ผลิตไฟฟ้าให้คนไทยได้ใช้ ยิ่งไปกว่านั้นเป็นองค์กรที่มีมันสมองด้านวิศวกรเก่งๆ อยู่ร่วมกันมากที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทย วิศวกรเหล่านี้มีศักยภาพสูงมากในการ

- สร้างเขื่อน
- สร้างโรงไฟฟ้า
- พาดสายส่งและผลิตไฟฟ้า

ทำให้ประเทศไทยไม่เคยมีปัญหา มีไฟฟ้าพอเพียงและทุกภาคส่วนไว้วางใจถ้าไฟไม่ดับหรือ ปิดๆเปิดๆ แบบบางประเทศ เรียกว่ามีความมั่นคงในทางพลังงานไฟฟ้าได้ระดับสูงสุดใน ASEAN เรียกว่า Energy security

แต่การหาแหล่งผลิตไฟฟ้าในปัจจุบันและในอนาคตพบกับปัญหามากขึ้น เพราะต้องได้รับการยอมรับจากชุมชนโดยเฉพาะแนวโน้มเรื่อง การอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หลักสูตรของผมจึงเสริมบางเรื่องที่คุณคาดใน กฟผ.:

- สร้างผู้นำ
- การทำงานในยุคการเปลี่ยนแปลงและวิกฤติ
- การปรับตัวให้เข้ากับชุมชน

- ปรับการทำงานให้รวดเร็ว นับไว
- มีการทำงานเป็นทีม Teamwork
- มีการสร้างเครือข่าย Networking

ซึ่งเป็นปัญหาของการทำงานทุกอย่างองค์กรในประเทศไทย และผู้นำของ กฟผ. ก็กล้าลงทุนเพื่อพัฒนาทุนมนุษย์อย่างต่อเนื่อง

(ผมภูมิใจที่มีส่วนร่วมในการสร้างองค์กร กฟผ. ให้เข้มแข็งต่อไป เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต)

ปัญหาที่ กฟผ. ต้องเผชิญ อยู่คือ แรงต่อต้านของชุมชนในการสร้างโรงไฟฟ้าใหม่ๆ เช่น ที่กระบี่และเทพา ซึ่งจะต้องทำงานอย่างอดทน อธิบายชุมชนเข้าใจถึงความจำเป็นในการสร้างโรงไฟฟ้าใหม่

อีกประการหนึ่งคือการแทรกแซงของนักการเมืองในยุคประชาธิปไตยเป็นเรื่องสมัยคุณยิ่งลักษณ์ กระทรวงพลังงานซึ่งกำลังดูแล กฟผ. อนุญาตให้เอกชนเข้ามาผลิตโรงไฟฟ้า แข่งกับ กฟผ. ในจำนวนมาก เช่น อนุญาตให้ Gulf Electrics มีสัมปทานผลิตโรงไฟฟ้าถึง 5 พันเมกะวัตต์ และใช้พลังงานที่ง่ายกว่า เช่น น้ำมันและก๊าซ ในขณะที่มอบให้ กฟผ. ทำโรงงานไฟฟ้าถ่านหิน ทำให้สัดส่วนของการผลิตไฟฟ้าของ กฟผ. ต่ำกว่า 50% มาก ซึ่งอันตรายต่อความมั่นคงทางพลังงานอย่างยิ่ง

หลักสูตรของผมจึงเน้นกำลัง ผู้นำในอนาคตจัดการกับ

- ชุมชน
- นักการเมือง เพื่อให้ กฟผ. อยู่คู่กับประเทศไทยไปนาน

ผมภูมิใจมากที่มีส่วนร่วมการพัฒนาองค์กร พัฒนาคน EGAT อย่างต่อเนื่อง ต่อเนื่อง และต่อเนื่อง เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ขยายไปยังสาขาอื่นด้วย เช่น การแพทย์และภาคเกษตรและการท่องเที่ยว เป็นต้น

เป็นความภูมิใจของผมและทีมงาน ที่องค์กร กฟผ. อยู่ได้ด้วยคุณธรรม จริยธรรมของคนในองค์กร และทุกคนภูมิใจในศักดิ์ศรีและคุณค่าของคน กฟผ. อันเป็นพลังอันมหาศาลที่จะเป็นแบบอย่างที่ดีต่อองค์กรอื่นๆ ของรัฐที่ถูกอิทธิพลของการเมืองและทุนนิยมเข้ามาทำให้องค์กรไม่มีคุณค่า แคร่รับใช้กลุ่มผลประโยชน์ จึงกลายเป็นมะเร็งอันตรายต่อสังคมไทย ในระยะยาว

ทำอย่างไรความดีของ กฟผ. จะถูกสังคมภายนอกยอมรับมากขึ้น ควรจะสร้าง Brand ของ กฟผ. ให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

บรรยากาศโครงการพัฒนาผู้บริหารระดับผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายและเทียบเท่า (รุ่นที่ 12) ที่ กฟผ.(EGAT Assistant Director Development Program) EADP12 (2016) ได้รับเกียรติจากคุณภานา อังคณาวัดน์ ผู้ช่วยผู้ว่าการทรัพยากรบุคคล มาในพิธีเปิดและให้ข้อคิดเห็นในช่วงเช้าแทนนายสุนชัย คำบุญเศรษฐ์ ผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) ซึ่งติดภารกิจในช่วงเช้าและได้มาร่วมในช่วงเย็นเพราะได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในโครงการดังกล่าว เมื่อวันอังคารที่ 23 กุมภาพันธ์ 2559 ณ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.)

ศ.ดร.จิระ หงส์ถาวรภักดิ์

ที่มา: คอลัมน์บทเรียนจากความจริงกับดร.จิระ แนวนหน้า. วันเสาร์ที่ 27 กุมภาพันธ์ 2559 หน้า 5

รายการวิทยุ Human Talk

รายการวิทยุ Human Talk ออกอากาศวันอาทิตย์ที่ 28 กุมภาพันธ์ 2559

ศ.ดร.จิระ หงส์ลดารมภ์ ได้กล่าวว่า ในช่วงที่บันทึกรายการวิทยุที่ออกอากาศตอนนี้เป็นช่วงสัมมนาวางแผนอีก 20 ปีข้างหน้าว่า แรงงานไทยในอนาคตควรเป็นอย่างไร ยังได้เชิญผู้แทนจากกระทรวงแรงงานและผู้แทนฝ่ายความมั่นคงมาด้วย นักศึกษาปริญญาเอกที่ศ.ดร.จิระ หงส์ลดารมภ์สอนร่วมกับศ.ดร.เอนก เหล่าธรรมทัศน์และรศ.ดร.สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์เป็นรุ่นที่ 13 แต่บางปีก็ซ้อนกัน ถ้านับปี จะเป็นปีที่ 9 นอกจากนักศึกษาปริญญาเอกต้องสอบ ทำวิจัย ทำการบ้าน ยังต้องร่วมกันจัดสัมมนาที่เกี่ยวข้องกับทุนมนุษย์ปีหนึ่งก็ทำเรื่อง 3V's ส่วนสัมมนาปี 2559 ก็จะสอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชาซึ่งได้กำหนดพื้นฐานไว้ประมาณ 20 ปี

ครั้งนี้เมื่อหลักสูตรเกี่ยวข้องกับนวัตกรรมและทุนมนุษย์ จึงสมควรมองเรื่องโครงสร้างประชากรของไทย เมื่อ 40 ปีที่แล้ว ประเทศไทยยังมีปัญหาจำนวนประชากรมากอยู่ ด้วยความกรุณาของคุณมิชย์ วีระไวทยะ ศ.ดร.จิระ หงส์ลดารมภ์ อาจารย์เทียนฉาย อาจารย์ปราโมทย์ อาจารย์อภิชาติ ทั้งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และมหาวิทยาลัยมหิดลก็กังวลเรื่องประชากร เพราะครอบครัวในสมัยนั้นมีลูกเฉลี่ยครอบครัวละ 6 คน ถ้าไม่ลดประชากรตอนนั้น ตอนนี้ประเทศไทยจะมีประชากรประมาณ 100 ล้านคน แต่บังเอิญประเทศไทยลดจำนวนประชากรลงเร็วเกินไป ครอบครัวไทยในปัจจุบันมีลูกครอบครัวละไม่เกิน 2 คน นอกจากนี้ผู้หญิงไทยที่มีความรู้มาก เรียนเก่ง พึ่งพาตนเองคิดว่าเลี้ยงหมาดีกว่าเลี้ยงลูก โดยรวมแล้วก็ไม่มีครอบครัวใดมีลูกเกิน 2 คน บางครอบครัวอาจไม่มีลูกเพราะแต่งงานช้า

จากการที่ได้เชิญผู้แทนกระทรวงแรงงานและฝ่ายมั่นคงมา สรุปได้ดังนี้

ในด้านความมั่นคง น่ากลัวมาก ขณะนี้มีคนลักลอบเข้ามาตามชายแดน โดยเฉพาะแรงงานเถื่อน ส่วนฝ่ายความมั่นคง กอ.รมน. เป็นเลขาธิการด้วย บอกว่า อันตรายอยู่ เพราะเข้ามาเรื่อยๆ ทุกวันนี้มีแรงงานลักลอบเข้ามากว่า 4 ล้านคน บางคนก็สร้างปัญหาความมั่นคง บางจังหวัด อย่างระนองจังหวัดเดียวก็เหมือนจังหวัดของคนพม่า

แม้ว่าคนไทยจะมีจำนวนน้อยลงแต่คุณภาพการศึกษาของไทยยังไม่ดีขึ้น ถึงเวลาแล้วที่จะต้องเร่งพัฒนาคนที่มีอยู่ ให้เป็นทุนมนุษย์ที่มีคุณภาพ คือเป็นคนดีมีคุณธรรม จริยธรรม และต้องเป็นมืออาชีพ ไม่ว่าจะทำอะไรก็ต้องมีมาตรฐานสูงขึ้นไปเรื่อยๆ

การสัมมนาครั้งนี้มีนักศึกษาปริญญาตรีมาฟังเกือบ 200 คน ศ.ดร.จิระ หงส์ลดารมภ์จึงบอกแก่นักศึกษาเหล่านี้ว่า ปริญญาไม่ใช่ปัญญา

อีก 20 ปีข้างหน้า ตลาดแรงงานไทยก็ต้องเป็นตลาดฐานความรู้ และอาจจะไม่มีตลาดแรงงานไร้ฝีมือ นอกจากมีความรู้แล้วก็ต้องมีความใฝ่รู้ มีการเรียนข้ามศาสตร์ ความคิดสร้างสรรค์ การมีนวัตกรรมในการทำงาน การทำงานเป็นทีม การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ศ.ดร.จิระ หงส์ลดารมภ์จึงบอกว่า มหาวิทยาลัยไทยที่เป็นมหาวิทยาลัยทางวิจัยควรมีนักศึกษาจากต่างประเทศ เช่น นักศึกษาจากเวียดนาม กัมพูชา ฟิลิปปินส์ จีนมาเรียนระดับปริญญาเอก ก่อนที่จะเรียนจบ ก็ควรจะทำเหมือนในสหรัฐอเมริกา คือรับคนเหล่านี้เข้าทำงานในประเทศไทย ที่ Silicon Valley มี Berkley และ Stanford ที่ Seattle มี University of Washington คนที่เก่งคอมพิวเตอร์ไม่ใช่ชาวอเมริกัน แต่เป็นคนอินเดีย เวียดนามและจีน แต่เปิดโอกาสให้คนเหล่านั้นได้ทำงาน เมืองไทยเปิดโอกาสแต่ยังไม่ได้ทำอย่างจริงจัง หมอ หรือวิศวกร หรือ นักวิทยาศาสตร์ นักฟิสิกส์ ก็มีการเปิดเสรีกับอาเซียน แต่ก็มีสมาคมวิชาชีพชื่อ สมาคมวิศวกรรม สมาคมฟิสิกส์ สมาคมแพทย์ สมาคมเภสัช จะมาประกอบอาชีพในประเทศไทย บางครั้งต้องสอบภาษาไทยด้วย เป็นการจำกัดจำนวนคนที่ประกอบอาชีพเหล่านี้ ขอให้ก.ร.มน. ไปมองอนาคต แต่เรื่องทุนระดับปริญญาเอกให้ชาวต่างชาติมาเรียนน่าจะมีโอกาสมากขึ้น เมื่อเรียนจบแล้ว อยากจะทำงานที่เมืองไทย ขั้นตอนแบบเดิมคือต้องสอบวิชาชีพที่ไม่ใช่หลักประกันว่าจะได้คนเก่งเสมอไป บางสมาคมต้องให้สอบภาษาไทยด้วย จึงเป็นปัญหามาก

ก่อนจะถึง 20 ปีข้างหน้า ควรทำ 2 เรื่อง คือให้ทุนวิจัยแก่นักเรียน ในวงการฟุตบอล สโมสรฟุตบอลของไทยสามารถดึงนักเตะฝีเท้ามาเล่นได้เพราะพวกนี้เก่ง ในอนาคตข้างหน้า ตลาดแรงงานเมืองไทย จะไม่ได้มีแค่คนไทยอย่างเดียว ถ้ามีแต่คนไทยก็จะมีแต่ประชากรสูงอายุ ประชากรไทยจำนวนสูงสุดไม่น่าจะเกิน 70 ล้านคนแล้วในอนาคต และมีแนวโน้มแบบญี่ปุ่นคือ คนเกิด 1 คน คนตายอาจจะ 1 คนครั้งก็ได้ เพราะสังคมเป็นสังคมที่การศึกษาของผู้หญิงพัฒนาไปเร็วมาก และเข้าไปสู่ตลาดแรงงานด้วย ประเทศไทยเป็นประเทศที่ผู้หญิงมีความสามารถในการทำงานสูง ผู้ชายออกลูกไม่ได้ ตอนหลังคนก็แต่งงานช้าลง บางคนแต่งงานตอนมีอายุ 35 ปี บางครั้งแต่งงานแล้วมีลูกไม่ทัน เพราะสุขภาพไม่เอื้ออำนวย

ศ.ดร.จิระ หงส์ลดารมภ์ได้สรุปว่า มี Macro เรื่องโครงสร้างประชากร มีการเคลื่อนย้ายแรงงาน เพราะได้ไปเห็นว่า การเคลื่อนย้ายแรงงานถ้ามีดีก็คงช่วยได้ ในขณะที่เดียวกันก็มีกรอมมาเดือน มีเรื่องประมงหรือเรื่องอื่นๆ อาชญากรรมเกิดขึ้นตลอดเวลา ทางกระทรวงแรงงานบอกว่า จำนวนขณะนี้ยังไม่นับถึงอีก 20 ปีข้างหน้าอำนาจต่อรองของแรงงานบางกลุ่มก็มีสูงขึ้นแล้ว เพราะรวมตัวกันได้ ดังจะเห็นได้จากเรื่องเกาะเต่า สิ่งเหล่านี้ประมาทไม่ได้ ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรสัมผัสกับโลกภายนอกมากขึ้น ปัญหาคือสื่อไม่ได้มองมหาวิทยาลัยเป็นแหล่งข้อมูลแล้ว ตอนนี้มีสื่อมากขึ้น โดยเฉพาะช่องทีวีดิจิทัลแต่ไม่ค่อยนำเสนอเรื่องอนาคตเท่าไร

ศ.ดร.จิระ หงส์ลดารมภ์ได้กล่าวถึงการทำให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิต กฟผ. ว่า ถ้าวัดว่า โชคดีที่ได้มาฝึกผู้นำระดับผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่าย ซึ่งก็จะขึ้นไปเป็นผู้ช่วยผู้ว่าการหรือรองผู้ว่าการในอนาคต ศ.ดร.จิระ หงส์ลดารมภ์ได้ทำโครงการให้กฟผ.เป็นปีที่ 12 แล้ว ปีนี้ได้ทำโครงการช่วงที่ 1 ซึ่งมีระยะเวลา 3 วัน

เสร็จสิ้นไปแล้ว นอกจากผู้เข้าร่วมโครงการต้องเรียนและปะทะกันทางปัญญาแล้ว ต้องทำวิจัย แต่ก่อนบางคนทำงานที่ทำอยู่มาขายเป็นงานวิจัย แต่รุ่นนี้ต้องคิดแนวใหม่ ก็ต้องเกี่ยวข้องกับภาระของ กฟผ. ขณะนี้มีโรงไฟฟ้าใหม่ 2 โรง เป็นโรงไฟฟ้าถ่านหิน ส่วนอีกโรงหนึ่งอยู่ที่อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา ปัญหาที่มีคือปัญหาเกี่ยวกับชุมชน ปัญหาหลักของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตคือเคยสร้างโรงไฟฟ้า เชื้อน พาดสายส่ง เป็นวัฒนธรรมของวิศวกร จากนั้นไปต้องเป็นวัฒนธรรมของปราชญ์ชาวบ้าน สิ่งแวดล้อม ต้องคุยกับชาวบ้านรู้เรื่อง ผังตัวอยู่ในชุมชน รุ่นที่ 12 นี้ มีนวัตกรรมเกิดขึ้น 2 เรื่อง มีคนหนึ่งเสนอว่า เวลาที่เข้าไปที่ชุมชน มีสายงาน มีรองผู้อำนวยการฝ่ายต่างๆ บางคนก็ทำงานเป็นไซโล บางทีการบริหารจัดการเรื่องที่ต้องทำอย่างรวดเร็วก็ต้องขึ้นต่อสายงานตรง ก็อาจจะทำไม่ทัน จึงได้เสนอว่า สำหรับปีนี้ปีเดียว โจทย์คือการจัดการการสร้างความเข้าใจกับชุมชน แทนที่จะทำงานแบบต่างคนต่างทำ ทุกหน่วยต้องทำงานร่วมกันที่จะเอาชนะอุปสรรคเหล่านี้ ศ.ดร.จิระ หงส์ถาวรภักดิ์จึงเสนอให้กิจกรรมที่จะทำร่วมกันนำไปสู่การปรับทัศนคติทั้งวิศวกรและชาวบ้านในการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างโรงไฟฟ้าในที่ชุมชนใหม่ๆ ตอนนี้อาจารย์ก็ไม่ได้มีความรู้มากมาย ก็ต้องปกป้องผลประโยชน์ตน โดยเฉพาะเรื่องสิ่งแวดล้อม ถ้าจะเอาชนะอุปสรรคให้เขายอมรับในการสร้างโรงไฟฟ้าใหม่ๆที่ยังคงต้องสร้างอยู่ เช่นในภาคใต้ ไม่มีโรงไฟฟ้าใหญ่ๆ แต่ต้องพาดสายส่งมาจากภาคกลาง บางทีสมุย หรือหาดใหญ่ใช้ไฟฟ้ามาก ถ้าไม่มีโรงไฟฟ้าเป็นของตนเอง อาจจะดึงมาจากภาคกลางได้ บางทีก็ผลิตปลาได้ เช่น เรื่องสายส่งไฟฟ้าแรงสูง มีคนพูดว่า เวลา กฟผ. จะสร้างโรงไฟฟ้า ก็นำทุกหน่วยไปลงพื้นที่แต่อาจจะไม่ได้ทำงานร่วมกันที่จะสร้างความเข้าใจในมุมมองเช่นไปอยู่กับชุมชน ไม่มีผลประโยชน์เรื่องโรงไฟฟ้า นอกจากนี้มีการเก็บภาษีพลังงานรอบโรงไฟฟ้า (Energy Tax) ที่แม่เกาะ กฟผ. เสียภาษี คนที่บริหารภาษีเหล่านี้บางครั้งก็อยู่ในมือ NGOs ผู้ว่าราชการจังหวัด ชาวบ้านบ้าง นำไปลงทุนสร้างความเข้าใจ ในอนาคต ถ้ามีนโยบายที่ชัดเจน มีกระทรวงพลังงานที่เห็นใจ กฟผ. มีผู้กำกับดูแล (Regulator) กฟผ. ไม่มี Regulator ของตนเองจึงให้โรงไฟฟ้ามีส่วนเสริมเข้าไป ขณะนี้การต่อต้านโรงไฟฟ้ามีมาก รุ่นที่ 12 นี้ได้รับการจูงประกายโดยการอ่านหนังสือออกศาสตรามากขึ้น มีการทำงานนอกสถานที่มากขึ้น ทำให้พลังการเรียนรู้ของหลักสูตรเหล่านี้มีมากขึ้น ทำให้เริ่มหาช่องทางความร่วมมือ การเรียนรู้เป็นการนำประเด็นหลักๆ มาแลกเปลี่ยนกัน และหาทางออกร่วมกัน

บรรยายกาตงานสัมมนาเชิงวิชาการ เรื่อง AEC ผลกระทบแรงงานและความมั่นคงของประเทศไทยได้รับเกียรติจากนายสุเมธ มโหสถ รองปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และ พลโทวีระ ลือวิชนะ รองผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรเป็นวิทยากรร่วมอภิปราย ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2559

บทความพิเศษ

กรณีศึกษาของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในการสร้างเครือข่าย

ในช่วงที่มีโครงการพัฒนาผู้บริหารระดับผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายและเทียบเท่า (รุ่นที่ 12) ที่ กฟผ. (EGAT Assistant Director Development Program) EADP12 (2016) นั้น ทางมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศก็ได้ร่วมกับมหาวิทยาลัยทักษิณจัดโครงการพัฒนาผู้นำนักบริหารเพื่ออนาคตของมหาวิทยาลัยทักษิณ ซึ่งมีกิจกรรมสำคัญคือการบรรยายพิเศษเรื่อง PROBLEM - BASED LEARNING WORKSHOP: TSU Networking Development and Management โดย นายพรหมโชติ ไตรเวช ผู้ตรวจราชการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีสาระที่เป็นประโยชน์ดังนี้

การเป็น CEO ต้องมองว่าตนอยู่ระดับใด แม้จะเป็นผู้บริหารระดับสูง แต่ก็ยังมีคนที่เหนือกว่า ในโลกมนุษย์ ก็คือ เวลา ถ้ามีเวลากำหนด ก็ต้องปฏิบัติตามเวลา เหนือกว่ามนุษย์ ก็ยังมีธรรมชาติและอีกหลายสิ่ง และสิ่งสำคัญประการหนึ่งก็คือว่า ทำอย่างไรให้นโยบาย หรือการบริหารของผู้บริหารนำไปสู่การปฏิบัติได้ แต่ละคนเป็นคนบด นักบริหาร หรือตำแหน่งอื่นๆ เมื่อได้รับโจทย์มา ก็เสนอแนวความคิด จะทำอย่างไร ถ้าแต่ละคนเป็นนักบริหาร แต่ต้องใช้นโยบายจากผู้บริหารระดับสูงให้เกิดผลจะทำอย่างไร

สิ่งหนึ่งที่ทำให้คือการสร้างเครือข่าย ถ้าสร้างเครือข่ายภายใน องค์กรภายในมีอะไรบ้าง และทำอะไรได้บ้าง มหาวิทยาลัยทักษิณมีขนาดใหญ่หรือเล็ก ยังมีมหาวิทยาลัยอื่นๆที่มีขนาดต่างๆมากมาย ในประเทศไทยและต่างประเทศ เพราะฉะนั้น สิ่งที่จะต้องทราบคือ ถ้าทำงานแล้วได้เพื่อน เครือข่ายและสามารถลดเวลาลง จะทำหรือไม่ ถ้ามี Google มีข้อมูลมากมาย จะปรับตัวใช้ แล้วจะใช้อะไร ความคิดการตัดสินใจอยู่ที่ใด

สิ่งหนึ่งที่น่าจะได้อะไรก็คือว่า รัฐบาลคิดอะไร ยกตัวอย่างด้านการท่องเที่ยว รัฐบาลแบ่งการพัฒนาการท่องเที่ยวเป็น Cluster จังหวัดสงขลา ยังไม่ได้อยู่ในแผนพัฒนาการท่องเที่ยว Cluster ใด ก็ต้องมาเรียนรู้ว่าของที่มีอยู่แล้วพัฒนาอย่างไร ตอนนี้มี Cluster ของปกครอง 18 กลุ่ม สงขลาเป็น Cluster ภาคใต้ ชายแดน และมีสมาชิกร่วม Cluster คือ สตูล ยะลา ปัตตานี และจังหวัดที่เกี่ยวข้องกับสงขลา สิ่งเหล่านี้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการวางแผนเพื่อพัฒนาการศึกษาได้เพราะทิศทางการพัฒนา Cluster พวกนี้

ไปสู่การปฏิบัติ ถ้าเรียนรู้ ก็สามารถสร้างแนวทางได้ ตอนนี้ Cluster ภาคใต้ชายแดนยังไม่มี แต่จะมีหลังจากนี้ เพราะขณะนี้ Cluster 5+3 = 8 ภาคใต้อยู่ต่ำสุดก็คือ จังหวัดระนองและชุมพร ตั้งแต่สุราษฎร์ธานีจนถึงฝั่งอ่าวไทยยังไม่มี Cluster แต่จะมีฝั่งตะวันตก เพราะฉะนั้นตั้งแต่ระนอง ชุมพร ลงมาจนถึง ภูเก็ต พังงา กระบี่ ตรัง ก็มีแผนพัฒนา Cluster แล้ว คือ Cluster อันดามัน ก็คงต้องใช้เวลาสักกระยะในการวางแผนพัฒนา

เมื่อทราบจุดนี้ รัฐบาลจึงเล็งเห็นว่า จำเป็นต้องมีการพัฒนาเมืองหลัก เมืองรอง การที่จะเป็นเมืองเล็กหรือเมืองใหญ่ไม่สำคัญ ถ้าเป็นเมืองที่มีศักยภาพ เจตจำนง เป้าหมาย ก็อาจจะพัฒนาเป็นเมืองต้องห้ามพลาดได้ จังหวัดสุราษฎร์ธานีไม่ได้เป็นเมืองต้องห้ามพลาดเพราะเป็นจังหวัดใหญ่ นครศรีธรรมราชเป็นเมืองต้องห้ามพลาด นครศรีธรรมราชไม่นำมาเปรียบเทียบกับสุราษฎร์ธานี เพราะสุราษฎร์ธานีมีรายได้จากการท่องเที่ยว 3 เกะ ปีหนึ่งประมาณ 4 แสนกว่าล้านบาท ในขณะที่นครศรีธรรมราชมีนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นคนไทย เพราะฉะนั้นการสร้างล้งกาสุกะ นครศรีธรรมราชทำให้ยูเนสโกมายอมรับมรดกโลกที่มี

ในขณะเดียวกัน นโยบายรัฐต้องการให้คนมาเที่ยวมากขึ้น ก็จึงใช้เมือง MICE สงขลาทำ MICE ได้โดยใช้หาดใหญ่ ภาคใต้สามารถพัฒนาเป็นเมืองกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวได้ นอกจากนี้ภาคใต้อยังติดกับมาเลเซีย สิงคโปร์ ยังมีเกาะใหญ่ บอร์เนียว ติดกับอินโดนีเซีย ข้ามไปอันดามันก็ยังทำได้ มหาวิทยาลัยทักษิณอาจจะไม่ได้อยู่แค่นี้ การเชื่อมโยงระหว่างประเทศในมหาสมุทรแปซิฟิกกับอันดามันเป็นเรื่องที่น่าสนใจ ถ้าจะพัฒนาต่อไป แนวนโยบายรัฐและการพัฒนาเขตพื้นที่นี้มีความสำคัญ เพราะฉะนั้นการพัฒนาพื้นที่ชายแดนและเขตเศรษฐกิจพิเศษจึงมีความสำคัญมาก มหาวิทยาลัยทักษิณมีบุคลากรมากมาย นักศึกษาระดับต่างๆมาก เพราะฉะนั้นถ้ามีนโยบายทำกิจกรรมนี้ จะทำให้เข้าไปอยู่ในองค์กรต่างๆได้ในอนาคต เช่นเดียวกับอาจารย์ที่เรียนจบจากที่มหาวิทยาลัยทักษิณ ไปสอนหนังสือนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งนักเรียนกลุ่มนี้เป็นตัวจักรสำคัญที่จะดึงเข้ามาสู่ระบบการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ตอนนี้หลายๆประเทศในโลกเน้นการพัฒนาเด็กเป็นอันดับแรกๆ เพราะเล็งเห็นว่า ถ้าพัฒนาเด็กดี เด็กจะเรียนดีและเข้างานตามที่ต้องการคือการจ้างแรงงานในพื้นที่

ในเรื่องการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ มีการสร้างมาตรฐานการท่องเที่ยวในส่วนการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยทักษิณได้ขยับตัวทำเรื่องนี้แล้วหรือยัง เมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่น เพราะตำแหน่งงานต่อไป ในอาเซียน 10 ประเทศจะเข้ามาหาประเทศไทยมากกว่า เพราะค่าแรงของไทยแพงขึ้น เป็นรองแค่สิงคโปร์เท่านั้น เพราะฉะนั้นหลายประเทศพยายามสร้างบุคลากรของตนเองเข้ามารองรับการทำงานในประเทศไทย ตอนนี้ประเทศฟิลิปปินส์เตรียมพัฒนาพยาบาลวิชาชีพ 120,000 คน มีการนำเข้าพยาบาลเพราะโรงพยาบาลเอกชนของไทยกำลังโตขึ้นอย่างมาก ในแถบชายแดนไทยทุกพื้นที่ ชาวต่างชาติต้องการการรักษาพยาบาล เพราะฉะนั้นจึงต้องการโรงพยาบาลที่ดี จะสังเกตเห็นว่า ห้างสรรพสินค้าใหญ่ๆ ไม่ได้อยู่กลางเมืองแล้ว แต่อยู่ที่ชายแดน อีก 1 สัปดาห์นับจากที่บรรยายนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจะไปเมืองมะริด เมียนมา

ถ้าภาคการศึกษาเดินออกไปข้างนอก จะเห็นสิ่งต่างๆอีกมากมาย ผลงานวิจัยมีความจำเป็นที่จะนำมาใช้ประโยชน์ได้ง่าย สิ่งที่สำคัญคือทิศทางของจังหวัดสงขลาจะทำอะไร ก่อนหน้าที่บรรยายครั้งนี้ 1 วัน ได้มีโอกาสหารือกับผู้บริหารของจังหวัด ก็ได้บอกไว้ 5-6 เรื่อง หนึ่งในนั้นคือศูนย์กลางฮาลาล ฮาลาลไม่ใช่แค่อาหารแต่คือทุกเรื่อง แต่สงขลากำลังมองอะไรอยู่ ตอนนี้เต็มไปหมด ถ้าหากจะทำให้สงขลาเติบโต จะไปทิศทางใด ทำอะไร ฝรั่งที่เคยมาเที่ยวประเทศไทยหายไปหมด แต่คนมุสลิมจากเอเชียและตะวันออกกลางมาตรงนี้เป็นน้ำใจที่มีคุณค่ามาก

แนวทางหนึ่งที่จังหวัดสงขลากำหนดไว้ก็คือเรื่อง 15 วาระ ภาพที่เห็นเด่นชัดคือเรื่องเมืองเก่า ต้องการทำให้เมืองเก่าให้เป็นมรดกโลก จะทำได้หรือไม่ ใช้ที่ไหนเป็นแบบอย่าง ไม่ใช่แค่ปล่อยให้อยู่ในสภาพเดิม แต่ต้องมีการปรับปรุงและสร้างความคิดให้กับคนในท้องถิ่นด้วย บางครั้งก็เป็นการรบกวนคนในท้องถิ่น การศึกษาและวิจัยจึงมีความสำคัญ รวมทั้งการที่บอกว่าภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยว ต้องเที่ยวอำเภอใด ถ้าเที่ยวแล้ว จะทำอย่างไรให้มีการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว ดังนั้นสิ่งที่จะต้องเชื่อมต่อจึงมีความสำคัญ ในเรื่องการส่งเสริม ทางมหาวิทยาลัยจะมีบทบาทในการสร้างนวัตกรรมและเทคโนโลยีต่างๆในการศึกษาและพัฒนา

รู้สึกดีใจที่ได้ทำงานวิจัยร่วมกับศ.ดร.จิระ หงส์ถาวรภักดิ์และมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ เรื่องจริงที่เกิดขึ้นก็คือ รัฐบาลต้องการให้ภาคใต้เป็นศูนย์กลางด้านโลจิสติกส์ 2 ฝั่งมหาสมุทร ทั้งจากการศึกษาและผลการพัฒนา จากการวิ่งรอกกว่ากิโลเมตรจากทั้งสองฝั่งมหาสมุทร ปีแรกทำได้ดี ปีที่สองมีปัญหาความขัดแย้งกัน ดังนั้นการทำงานแบบนี้ต้องมีการศึกษาอย่างแท้จริง และต้องสนใจด้านจิตวิทยา สังคมด้วย จำเป็นต้องอาศัยคนที่มีความกล้าในการนำเสนอ และการที่ภาคใต้จะเป็นเมืองอุตสาหกรรม การเกษตร และเชื่อมโยงการส่งอาหารไปขายทั่วโลก จะสามารถเป็นจริงได้หรือไม่ ขณะนี้ ทางเชียงใหม่ขอเป็นศูนย์กลางอาหารฮาลาลโลก เชียงใหม่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับอะไรกับโลกมุสลิม แต่ประกาศว่าอาหารของเชียงใหม่ มีคนมุสลิมที่อยู่ภาคเหนือประมาณ 2 แสนคน จึงสามารถจะรับรองได้ เพราะมีอาหารผัก ผลไม้ มหาศาล สิ่งเหล่านี้เปิดตลาดไปประเทศจีน จีนมีมุสลิมเกือบประมาณร้อยล้านคน แต่สงขลาจะมองทิศทางใด ขณะเดียวกัน สงขลามีศูนย์วัฒนธรรมหลากหลาย ไทยคดีศึกษาและศูนย์วัฒนธรรมที่นี้มีของดีมากมาย มีการแลกเปลี่ยนกับเพื่อนนานาชาติหรือไม่ จากการที่ได้มาที่ศูนย์คดีที่เกาะขอมหลายครั้ง ก็รู้สึกดี แต่ไม่ค่อยเห็นกิจกรรมต่อเนื่อง เพราะฉะนั้นการมีของดีทำให้เกิดช่องทางมากมาย จะมีคนอยากจะมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ที่สุราษฎร์ธานี มีกลองมโหระทึก 1 ใบ ที่อำเภอไชยา แต่ไม่ทราบที่มา แต่สืบค้นพบว่า มีกลองลักษณะเดียวกันที่มณฑลกวางสี เรียกว่า กวางสีจ้วง จึงได้ถ่ายรูปไปให้ทางมณฑลกวางสี ผู้ว่าการมณฑล กวางสีจึงเดินทางมายังสุราษฎร์ธานีแล้วบอกว่า กลองใบนี้เป็นญาติของมณฑลกวางสี ในสมัยหนึ่งเมื่อ 500-600 ปีที่แล้ว เคยมีการเดินเรือมาที่สุราษฎร์ธานี พบว่า เรือสำเภามาจอดที่ไชยากว่า 40 ลำ ตอนนี้กำลังทำเป็นเขตพื้นที่ท่องเที่ยวทางทะเล การค้านำคูเรือสำเภามาจีน นี่คือน้ำใจที่ได้มา องค์กรความรู้นี้มาจากผู้เชี่ยวชาญ มหาวิทยาลัยต่างๆ เรียนรู้และแก้ปมต่างๆที่เกิดขึ้นได้

ในขณะที่เดียวกัน เขตเศรษฐกิจชายแดนมีความคิดมากมายแต่ยังสรุปไม่ได้ว่า จะให้ประโยชน์อย่างไร เพราะฉะนั้น มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่ศึกษาและพัฒนา ที่จังหวัดตาก เชียงรายและหนองคาย หรือที่อื่นที่เหมาะสม ถ้าศึกษาเรื่องนี้ให้ดี มหาวิทยาลัยทักษิณก็จะเป็นความเป็นเลิศ หลายๆกลุ่มก็จะได้ประโยชน์

สิ่งหนึ่งที่น่าสนใจมากคือระบบ โลจิสติกส์ ไม่ว่าจะผ่านทางบก ทางทะเล ทางอากาศ ทางราง ตอนนี้มีลูกน้องนั่งรถไฟไปกัวลาลัมเปอร์ด้วยเงินไม่ถึงพันบาท มาเลเซียเปิดรางให้แบบนี้ต่อไปรถบัสอาจจะประสบปัญหา แน่นนอน ในขณะที่ไทยไปทะเลาะกับมาเลเซียที่นำรถรางมาสร้างรายได้เปรียบ คนไทยก็คิดจะขอความช่วยเหลือจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แต่เวลาที่คนไทยขับรถไปมาเลเซีย ก็เสียภาษีและค่าใช้จ่าย ตอนนี้อยู่ไม่มีการดำเนินการต่อ แล้วจะทำอย่างไร เป็นสิ่งที่น่าศึกษารวมทั้งเรื่องของการค้าชายแดน

แต่ในขณะที่เดียวกัน จังหวัดที่อยู่ได้ถัดไปจากสงขลามองเรื่องความมั่นคง และมีอย่างอื่นมากมายที่จะต้องศึกษา กิจกรรมอื่นๆก็เป็นความมั่นคงได้ กีฬาก็เป็นความมั่นคงได้ คนภาคใต้ชอบกีฬา นกกรงหัวจุก เป็นสิ่งที่สร้างรายได้ได้ ไม่ใช่แค่วัวชน ไก่ก็สร้างรายได้ได้ สิ่งต่างๆเหล่านี้จะนำมาศึกษา

ความท้าทายคือ จำเป็นต้องบูรณาการเขตพัฒนาต่างๆของภาคใต้ อันดามันมีภูเก็ต กระบี่ พังงาและสตูล อ่าวไทยมีชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราชและพัทลุง ส่วนชายแดนมีสงขลา สตูล ยะลา ปัตตานี นราธิวาส อยากได้ใครมาครอง ถ้านายยะลา ปัตตานี นราธิวาสมา จะทำให้ดีด้วยกันได้หรือไม่ หรือจะจับคู่กับจังหวัดใด ถ้าไม่นำเขตพัฒนาการท่องเที่ยวมาจับ ถ้าสงขลาเชื่อมต่อกับสตูลจะเป็นอย่างไร อย่างที่พัทลุง ทางมหาวิทยาลัยมีโครงการเครือข่ายขยายผล ตรงนี้สำคัญ ถ้าไม่มีทิศทาง แล้วไม่มีการเชื่อมโยงกัน จะทำให้สับสนในการพัฒนาและจะทำให้ต่อไปจะไม่มีความต่อเนื่อง จะเห็นว่าการพัฒนาจังหวัดเป็นเงิน เงินปี 2558-2559 มูลค่า 25,000 ล้านบาท งบท้องถิ่นของจังหวัดสงขลาได้ 10,200 ล้านบาท งบจังหวัด 250+150 ล้านบาท แต่ปัญหาคือไปสนใจแค่จังหวัด ถ้าภาคการศึกษาไปทำงานร่วมกับท้องถิ่น ก็จะได้ทุนมหาศาล ทั้งนี้ยังไม่รวมเงินบาทและเงินออมในหมู่บ้าน ได้แก่เงินออมทรัพย์ เงินสัจจะ เงินกองทุน และเงินอื่นๆมูลค่ามหาศาล

จากการที่นายพรหมโชติ ไตรเวททำงานที่สุราษฎร์ธานีและภูเก็ต เมื่อ 10 ปีที่แล้ว และได้หารือกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ทำให้ทราบว่า ทั้งสองมหาวิทยาลัยจับคู่ร่วมกันและก็ได้ที่มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ที่นครศรีธรรมราช

ถ้าจะให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ ต้องมีพื้นที่ลง ก็คือ มหาวิทยาลัยสู่ชุมชนมองสุราษฎร์ธานีเป็น 5 คลัสเตอร์ อยู่บนบก 4 แห่ง และอยู่ในทะเลอีก 1 แห่ง ถ้าอยู่ในทะเล ก็เป็นงานใหญ่ จะมีรายได้ขั้นต่ำแน่นอนอยู่ 5 แสนล้านบาท มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีเปิดวิทยาลัยนานาชาติที่เกาะสมุย ตอนนี้อยู่ไม่ต้องไปหาลูกค้าจากที่อื่น มีตลาดแรงงานแล้ว นี่คือการเปิดเกมรุกของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทราบว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี อยู่ที่สมุย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จึงมุ่งการท่องเที่ยวโดยการค้าน้ำเกาะพะงันและเกาะเต่ามีคนมาค้ำน้ำปีหนึ่งล่าสุดประมาณ 180,000 คน ธุรกิจค้ำน้ำเป็นธุรกิจที่มีขนาดใหญ่มาก ตอนนี้อยู่ที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ทำหลักสูตรการดำเนินงานให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ เพราะฉะนั้นจึงมีหลักสูตรการดำเนินงาน 3 หน่วยกิต หลักสูตร Inspector หลักสูตรผู้ฝึกสอนและผู้ให้คำแนะนำมากมาย

ระบบของสุราษฎร์ธานีมีประเพณีและวัฒนธรรม อาจารย์ที่ศึกษาด้านนี้ก็ต้องไปศึกษาด้านเส้นทางอารยธรรม เส้นทางท่องเที่ยว เส้นทางเรื่องการเมือง เรื่องการประมง ตอนนี้ ความเป็นเลิศอยู่ที่นี้ อีกบทบาทหนึ่งคืออาจารย์สาขาภูมิศาสตร์จากมหาวิทยาลัยหนึ่งที่สงขลาส่งข้อมูลเรื่องภูมิอากาศ ธุรกิจต้องการให้การท่องเที่ยวที่เติบโตระดับโลก ทางมหาวิทยาลัยจึงได้เสนอให้มีวิทยาลัยการท่องเที่ยวนานาชาติ เปิดที่มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ทราบการดำเนินการเรื่องนี้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตจึงได้ทำข้อตกลงร่วมกันสร้างระบบโลจิสติกส์ทางทะเล ปี 2560 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจะนำเรือ Cruise จากญี่ปุ่นมาสิงคโปร์ ออกอ่าวไทยแล้วมาที่ภูเก็ต ก็จะสามารถึงคุณนักท่องเที่ยวมาได้อีก 8 แสนคนในปี 2560

ถ้าทุกคนช่วยกันหรือมีแนวทางโครงการวางแผนเชิงกลยุทธ์ได้ก็จะดี นโยบายต้องสามารถปฏิบัติได้จริง ดังนั้นถ้ามีข้อมูลจากภายนอกเข้ามาก็จะช่วยในเรื่องของการมองเรื่องยุทธศาสตร์

ตัวอย่างที่จังหวัดเชียงราย ยุทธศาสตร์อนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงก็มีกลุ่ม CLMV และก็มีกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ เมื่อนำข้อมูลมารวมกันแล้ว ปรากฏว่า มีการค้านำเข้าและส่งออกปีละ 8 ล้านบาท มีการส่งเสริมผลิตนักศึกษาปีละ 12,000 คน มีนักท่องเที่ยวต่างชาติปีที่แล้ว 1 ล้านคน มีแรงงานต่างชาติที่มาอยู่ชายแดนจำนวน 750,000 คน ทั้ง 4 อย่างนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มหาวิทยาลัยพะเยายังไม่พอที่จะผลิตด้านวิชาการ เพราะยังไม่สามารถรองรับการขยายตัวของพื้นที่นั้น ได้อย่างดี ตอนนี้ต้องไปพึ่งพาจังหวัดพิษณุโลก ลำปางและเชียงใหม่ ดังนั้นการเติบโตโดยการเตรียมองค์กรไม่ทันก็มีผลเหมือนกัน ในขณะเดียวกัน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน มีของดีหลายอย่างเช่น ต้องการทำให้เป็นเมืองเกษตร เมืองอาหารปลอดภัย โดยเฉพาะข้าว กาแฟและปลา เชียงรายส่งออกปลาและกุ้งไปยังจีน มีมรดกทางวัฒนธรรม มิงานศิลป์ การแสดงทางวัฒนธรรม วิถีชีวิต เป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยว เป็นประตูสู่อารยธรรมล้านนา เป็นเมืองแห่งเศรษฐกิจชายแดน วัฒนธรรมเชียงรายเสนอไปมาก สุดท้ายไปพบกาแฟจีซ้าง กาแฟจีซ้างราคาแรกเริ่มอยู่ที่กิโลกรัมละ 12,000 บาท ราคาถ้วยละ 1,400 บาท บวกภาษี 1,700 บาท รสชาติดีมาก ส่วนกาแฟจีซ้างเมล็ดสุตรดีมาก ลดคาเฟอีนออกไปได้ ทำให้สมองดี ตอนนี้ขายทั่วโลก ชาวบ้านที่เคยมีชมดเชียงหรือปู้ฮีเห็นก็นำมาไว้ในหมู่บ้าน จีโก้โลกรัมละ 1,400-1,700 บาท แต่ถ้าอยู่ในป่าก็มีราคาโลกรัมละ 2,500 บาท ตอนนี้ก็ขายแข่งกับอินโดนีเซีย ความรู้พวกนี้ มหาวิทยาลัยลงทุนศึกษาวิจัยพัฒนาเรื่องของการปฏิบัติได้

ตอนนี้ชาวเขาพูดได้หลายภาษา เพราะชาวเขาที่ภาคเหนือรู้ภาษาจีนเป็นพื้นฐาน เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และรู้ภาษาชาวเขาอีกเป็น 3 ภาษา รวมแล้วอย่างน้อย 4-5 ภาษา

การส่งเสริมเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงกันทางวิชาการเรื่องการรับรองคุณภาพมาตรฐาน และการผลิตอาหารต่างๆให้โรงแรม ตัวอย่างหนึ่งคือในกลุ่มพื้นที่ภูเก็ต โจทย์ก็คือมหาวิทยาลัยที่ภูเก็ต กับมหาวิทยาลัยที่อยู่ฝั่งอ่าวไทยมีกลุ่มนักศึกษาคณะกลุ่ม ภูเก็ต ภูเก็ตเพราะ 4 จังหวัดภาคใต้พึ่งพาภูเก็ตมาก โดยเฉพาะ 3

จังหวัดชายแดนภาคใต้ ตอนนี้มีมอเตอร์ไซค์ประมาณ 140,000 คัน แต่ในฝั่งอ่าวไทย ลูกค้ามีแค่ชุมพรกับ สุราษฎร์ธานีเท่านั้น เพราะฉะนั้นตลาดแรงงานขาดแคลน องค์ความรู้บริหารจัดการก็ไม่มีเหมือนกัน จึงมีการมองว่าจะทำอย่างไรให้คน 10 ล้านคนที่ถูกเกณฑ์เป็นนักท่องเที่ยวกระจายตัวไปยังจังหวัดต่างๆ เช่น พังงา กระบี่ ตรัง ก็จะทำให้การท่องเที่ยวดีขึ้น มีกิจกรรมมากขึ้น

ส่วนฝั่งอ่าวไทย มีปัญหาด้านการท่องเที่ยวคือ สามารถท่องเที่ยวได้แค่ 6 เดือนคือเดือนมีนาคม-กรกฎาคม ส่วนฝั่งอันดามันสามารถท่องเที่ยวได้ตั้งแต่เดือนสิงหาคม-เมษายน เมื่อสองฝั่งมีความแตกต่างกันก็สามารถเปลี่ยนจากการท่องเที่ยว 6 เดือนมาเป็นตลอดทั้งปีได้ นี่คือโจทย์ที่ได้มอบให้มหาวิทยาลัยและเชิญผู้ประกอบการมาด้วย อาจารย์มหาวิทยาลัยเสนอว่าถ้าจะดึงคนจากภูเก็ตไปจังหวัดข้างเคียง ก็ต้องได้ผลประโยชน์ด้วย จะยินดีแบ่งผลประโยชน์ เวลา และค่าเดินทางหรือไม่ แต่ขณะเดียวกันนักท่องเที่ยวมีเวลาท่องเที่ยวจากเดิม 9 วันเพิ่มเป็น 11 วัน และอยากเที่ยวทั้งสองฝั่งจะทำอย่างไร สามารถเปิดเส้นทางได้จากภูเก็ตไปสุราษฎร์ธานีโดยผ่านพังงา ไปได้พังงาแล้ว 1 วัน ไปเขื่อนรัชชประภาได้แล้วอีก 1 วัน ตอนนี้มีเส้นทางลุ่มน้ำตาปี ไปสมุย พะงัน เกาะเต่า ทำอยู่ 3 ปี ทำให้ทราบว่า ทางรถไฟสายเก่าจากสุราษฎร์ธานีมาที่พังงาถูกลืมไปแล้ว 60 ปี ปี 2560 จะมีการทำเส้นทางลงไปยังภูเก็ต รัฐบาลทำงานได้ตอบโจทย์โดยได้ความรู้จากการวิจัยของมหาวิทยาลัย มาจากความรอบรู้ที่มองรอบด้าน และสุดท้ายก็มีการท่องเที่ยวทั้งสองฝั่งมหาสมุทร ดังนั้นจะได้นักท่องเที่ยวจากภูเก็ต 10 ล้านคน รวมกับจังหวัดข้างเคียง 5 ล้านคนเป็น 15 ล้านคน ท่องเที่ยว 6 เดือน แต่ลืมนึกไปว่าที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีนักท่องเที่ยวอีก 4 ล้านคน ตอนนี้มีโครงการเชื่อมโยงกัน จุดนี้เน้นศึกษาว่า เมื่อนักท่องเที่ยวสามารถท่องเที่ยวได้มากขึ้น ระบบการศึกษามีช่องทางแล้ว ต้องการแรงงานและคนที่ฝีมือ ต้องอบรมบุคลากรให้ได้ถึง 3 เท่าตัว นี่คือตัวอย่างที่ทำแล้วเห็นผล

ในส่วนกลยุทธ์การท่องเที่ยว จะมีกิจกรรม โรงแรม เรื่องของอาหาร สินค้าชุมชน การบริการซักรีด รวมทั้งสุขภาพ เรื่องเหล่านี้เป็นทางวิชาชีพ สามารถบรรจุลงไปหลักสูตรการเรียนการสอนได้ เกิดการกระจายตัว รู้เขา รู้เรา ถ้ามองจากมหาวิทยาลัยออกไปที่นักศึกษาแล้วก็อยากไปชุมชนแต่ยังไม่ถึงจุด แต่เมื่อมีคนนอกมาหรือกับมหาวิทยาลัย ก็ทำให้สามารถวิเคราะห์ภาพรวมได้ ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีและมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตได้ตกลงแล้วว่า จะมีศูนย์ด้านระดับโลก

ความท้าทายเมื่อมองจากภายนอก การส่งเสริมเรื่องท่าเรือขนส่งจากขนส่งสินค้าก็กระจายไปยังขนส่งทางการท่องเที่ยว มีระบบรางเกิดขึ้น มหาวิทยาลัยมีโอกาสว่าความรู้ตรงนี้ไปเผยแพร่ ขณะเดียวกันมีการแปรรูปจากผลิตภัณฑ์จากยางและสินค้าชุมชน กิจกรรมเหล่านี้ก็สามารถขยายตัวให้เกิดอุตสาหกรรมแปรรูปได้ง่าย รวมทั้งการสร้างเมืองเก่าให้เป็นมรดกโลก สร้างเมืองให้เป็น MICE เพื่อการประชุมสัมมนา รวมทั้งการสร้างตลาดแรงงานให้ฝีมือ และที่สำคัญคือคนที่เดินทางมาต้องการอาหาร อาหารที่นี้มีชื่อเสียงโด่งดัง จะทำให้อาหารมีมาตรฐานขึ้นไปสู่อีกระดับได้ ร้านอาหารจะเป็นตัวชูโรง มีการสร้างอาหารและผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดี สร้างแบรนด์ รูปแบบ

อีกเรื่องหนึ่งคือศูนย์กลางการศึกษานานาชาติ ถ้ามีกิจกรรมที่ให้นักเรียนนานาชาติลง แต่ถ้าไม่มีนานาชาติมาก่อน ก็ไม่เกิดเพราะไม่มีตัวดึงดูด ในเรื่องของกีฬา มีอาจารย์ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา มีพื้นที่เหมาะสมสำหรับกิจกรรมทางน้ำ สามารถจะเป็นศูนย์ถ่ายทอดความรู้ต่างๆรวมทั้งศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา มีการจัดกิจกรรมการตรวจสมรรถนะและก็เป็นศูนย์การพัฒนาการกีฬาระดับนานาชาติได้เพราะภูมิประเทศเอื้ออำนวย นี่เป็นตัวอย่างที่น่าศึกษา

สุดท้าย ต้องทำให้เด็กรู้จักมหาวิทยาลัยทักษิณตั้งแต่อายุยังน้อย ต้องทำให้บัณฑิตเข้าไปอยู่ในพื้นที่แล้วให้สื่อออกมาว่ามหาวิทยาลัยทักษิณดี ดังนั้นต้องบุกไปหาโรงเรียน ถ้าเปิดประเด็นด้านการพัฒนาเยาวชนและชุมชนได้ มหาวิทยาลัยทักษิณจะสามารถเติบโตได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด ถ้าหากสร้างชุมชน สร้างงานได้ แล้วก็จะมียุทธศาสตร์ที่ดี การสร้างเพื่อน มิตรและผู้ร่วมงานต่างองค์กรเป็นสิ่งที่คืออย่างที่มีมหาวิทยาลัยทักษิณทำอยู่ ในโอกาสต่อไปก็อาจจะมียุทธศาสตร์อื่นๆเข้ามาร่วมศึกษาเรียนรู้ในลักษณะสหวิทยาการ เป็นแบบประสพการณ์ ประสานใจ และควรมองมหาวิทยาลัยอื่นเป็นเพื่อนร่วมงานและจะทำงานได้อย่างมีความสุขเพราะจะได้ประโยชน์ร่วมกัน

ในการทำงาน ห้ามลืมประชาชน ต้องติดตาม ต่อเนื่อง การทำงานให้สำเร็จต้องอยู่ที่ใจรักและรู้จักให้ก่อน

ติดตามสื่อเพื่อการพัฒนาความรู้ และติดต่อหาทางปัญญา กับ Chira Academy's Medias

	<p>☐ ติดตามชมรายการโทรทัศน์ คิดเป็น..ก้าวเป็น.. กับ ดร.จีระ ทาง TGN ออกอากาศทุกวันพฤหัสบดี เวลา 21.00-21.25 น. สนใจ VCD รายการ (ตอนละ 120 บาทพร้อมค่าส่ง) โทร. 081-207-2255</p>
	<p>☐ ติดตามชมรายการโทรทัศน์ รู้...ประชาคมอาเซียน ทาง NBT ออกอากาศวันศุกร์สัปดาห์ที่ 4 ของเดือน เวลา 13.05-13.30 น.</p>
	<p>☐ ติดตามฟังรายการวิทยุ Human Talk ทุกเช้าวันอาทิตย์ เวลา 06.00 – 07.00 น. ที่คลื่น 96.5 หรือทางอินเทอร์เน็ต</p>

ขอขอบคุณผู้สนับสนุนร่วมสร้างสรรค์รายการอย่างดียิ่งเสมอมา

STOCK Review